

هاتووم تالیت بپرسم

کانی همه‌دهمین

به‌جان‌تایه‌کی پر له‌پرسیار
پر له‌چمق و گوڤه و بزمار.....
هاتووم تالیت بپرسم:
من، که‌نایه‌تی روونکی بووم
له‌ناو باخه‌کانی عهددم!
من، که‌هه‌لگری تووی پاکی یه‌زدانی بووم
له‌هیلکه‌دانی مرۆف!
ئه‌ی بۆ به‌هزاران تاوانی رهش
له‌خاچ ئه‌دریم؟
بۆ به‌رده‌باران ئه‌کریم؟
نیشتمانم!
تا‌که‌ی به‌شی من له‌تو
کوژانه‌ داخراوه‌ کان و
پرده‌رو و خوا‌مکانه؟

له‌هممو ریگاکانتا
فه‌رشی تاریکی راخراوه!
بۆ هه‌ر ناسمانیکت ئه‌روانم
کوژتری سه‌ر براو ئه‌بارئ.....!!

رووبارمکانت پیرن له‌ماسی مردوو!
باخمکانت پیرن له‌گوڤه‌نچه‌ی وه‌ریو!
ناای خودایه
چهن کوشه‌نده‌یه‌ ئه‌م دۆخه
!فریشه‌کان له‌ترسا دلێ خۆیان کوشه
پارچه‌ پارچه‌ بوو ژیان...!
سه‌یرکه‌ چۆن ریگاکان بزمار ریژ کراون!
چۆن نیگاکان پیرن له‌چمق!
چۆن ده‌سته‌کان پیرن له‌تەفاف!
بۆ خنکاندنی تو!
ئه‌ی ژن!

ئه‌ی کوره‌ی ئاگر و ئه‌وین!
چهنده‌ وره‌ت به‌رزه!
به‌م هه‌موو مه‌ینه‌ته‌وه!
نارام نارام هه‌نگاو ئه‌ نئی به‌رمو روونکی!
نالایت:

دوو مه‌مکی براوی سه‌کینه‌ و
دیوانه‌ کریستالییه‌که‌ی مه‌ستوره‌ و
هه‌یممه‌تی گوڤتان کشناکه!

تو نشووت گورانییه کانی فمتانه
نایشه شانه!
بهلی، نهی نیشتمان!
نیمه لهلیواری مهرگا راوستاوین!
هزار لقین!
ریشهمان لهناخی زویا داکوتاوه!
دلمان تهژی لهئوبین
ههنگامان پره لهوره
چهشنی "ناسن"
تا زیاتر بکهوینه ژیر چهکوشی نازارهوه
چاکتر نه بین به "پولا".

بانه
کانی

لهژماره (۵۵)ی گوڤاری تهوارددا بلوکراوهمهوه